

Villiam Miklos Andersen *Caffè Crema*

I billedkunstner Villiam Miklos Andersens skulpturelle og relationelle værker ligger en queer tilgang til både velkendt hverdagslogistik og (toksisk) maskulinitet – hvad end det gælder transportindustri, offentlige toiletter eller spillehaller.

Til O – Overgaden har Andersen skabt projektet *Caffè Crema*, som er kulminationen på hans seneste års produktion. Udstillingen trækker på kunstnerens egne erfaringer, bl.a. som lastbilchauffør, og låner sin titel fra den billige kaffe, der er tilgængelig ved næsten enhver rasteplads i Centraleuropa. Blandt en bred vifte af objekter vises således også en virkelig eller *readymade* kaffemaskine.

I udstillingen dvæler Andersen ved det begær, der findes i samtidskulturens understrømme – fra gambling til globale engrosmarkeder, fra pising til parkering. Objekterne spænder over en serie oplyste og stiliserede omklædningsrum (eller er det toiletter eller sexkabiner?), en helrumsfryser, intarsia træmosaikker, der viser hænder i arbejde på det store engrosmarked, Rungis, udenfor Paris, håndskårne, sensuelt kurvede egetræsuraler og spilleautomater lavet af cypress og cedertræ, begge udsender en afrodisiaduft, der typisk findes i eksklusive mandeparfumer. Samlingen af skulpturelle elementer – der formelt set strækker fra readymades (eller citater af samme, tænk bare på Duchamps urinale) til yderst specialiserede kunstproduktioner – skaber en farverig og forførende totalinstallation placeret på et sliktribet gulv, hvis grønne og gule felter mimer de opdelinger, som typisk findes i fødevaremarkeder eller frihandelszoner.

Udstillingen spiller således på det absurde i senkapitalismens globale handel – faktisk er flere af værkerne i sig selv samarbejdsproduktioner, lavet i lande fra Indien til Italien – og Andersens serielle, akkumulerede objekter peger på den industrielle og strukturelle trang til at forøge og forstørre. Her afsløres det finansielle forsøg på at strømline, indkapsle og kontrollere verdensomspændende, uregerlige organiske materialer – forsøget på at udskifte biodiversitet med monokultur, hvad end det gælder tulipaner eller jordbær, gulerødder og bananer (som også er metaforer for kønsidentiteter), hvilket faktisk er *bananas*.

I hjertet af udstillingen, i en -19°C helrumsfryser (indgang på eget ansvar), bliver dette økonomiske problem – indkapslingen, nedfrysningen og styringen af selv organiske materialer – håndgribeligt. Ansamlingen af 3000 nedfrosne tulipaner sender tanker til den potentielt første finansielle spekulationsboble og dens efterfølgende kollaps: Historien om tulipanmanien i det 17. århundredes Holland og hvordan datidens kollektive begær efter tulipanen skabte en ustyrlig handel med dens løg med sigte på deres fremtidige blomstring. Fortællingen rimer på nutidens 'futures trading' og fremmanes her af Andersens frosne tulipaner, der bliver et billede på den fortsat accelererende og i dag allestedsnærværende massedistribution af afskårne blomster som klichéfyldt æstetik. Ved siden af tulipanerne ses perfekte eksempler på stiliserede frugter og grøntsager, der vises i plexiglasrammer, som i både størrelse og farve fuldstændigt overgår deres centrale motiv. Dette er en isnende kold og hårdt rammesat, omend sexet verden.

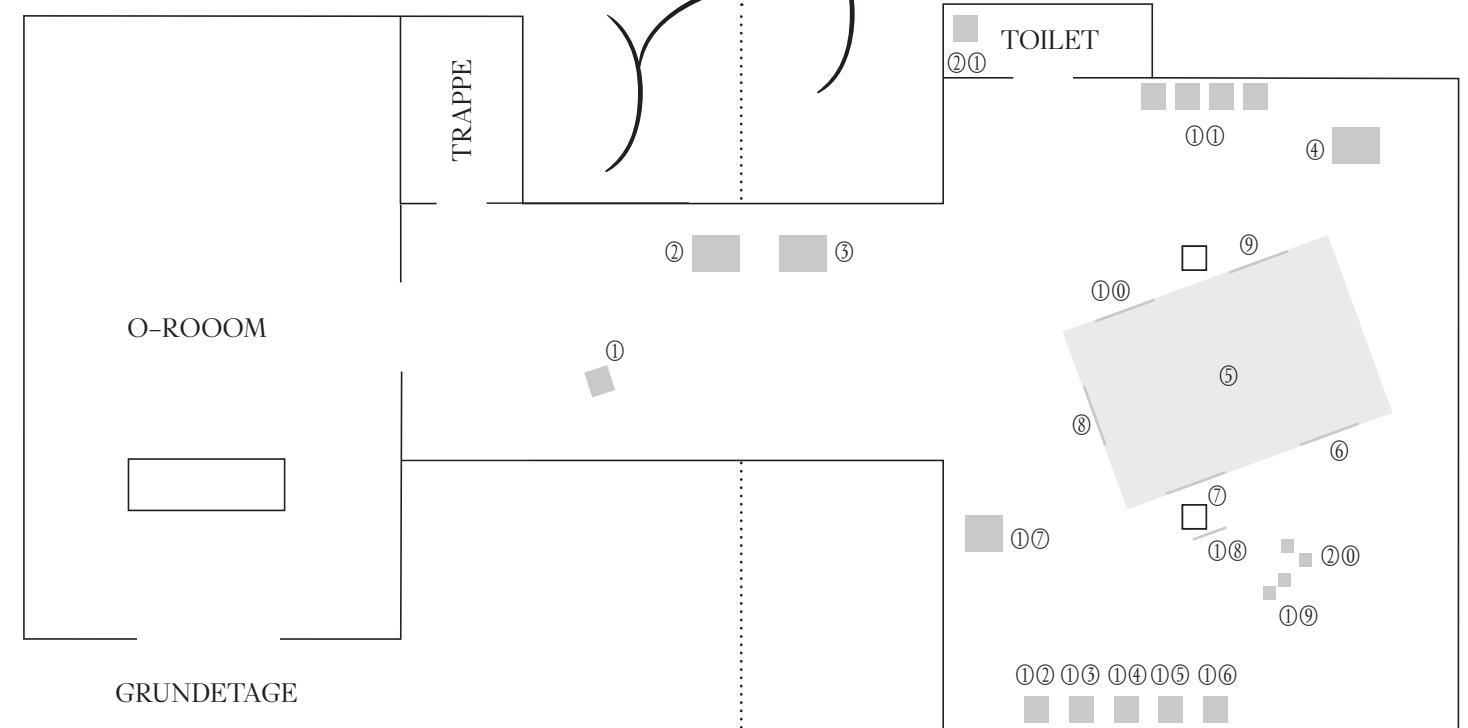
Uden for helrumsfryseren vises en roadmovie – med et muntert tysk schlager-soundtrack – fra en skærm, der hænger over en serie spillemaskine-taburetter (tag endelig plads). Videoen, der fungerer som en slags hjemmevideo møder making-of-dokumentar om udstillingen, følger kunstneren, som i øvrigt har drevet sit eget kunsttransportfirma, og hans venner i en Europcar. Den lille gruppe ses transportere udstillingens skulpturer fra Frankfurt til København, samtidig med at der krydsklippes til scener fra bl.a. Athens gigantiske industrihavn Piræus, processen med at fremstille et intarsia-træportræt af kunstneren selv og en række forskellige lagerhaller.

Ved således at kombinere en flirtende fejring af arbejderkulturens mandsdominerede rum og en insistens på at ændre og mutere dens velkendte, visuelle standarder udpeger Andersens skulpturelle værker ensartetheden i vores magtfulde infrastrukturer. Han afslører herved den voldsomme systemiske regulering af vores dagligdags handlinger, køb og bevægelsesmønstre, der ofte er skjult for det blotte øje.

Biografi:

Villiam Miklos Andersen (f. 1995, DK) er uddannet fra Städelschule i Frankfurt (2021) og Det Jyske Kunstakademi (2020) og bor og arbejder mellem Frankfurt og København. Andersen har for nylig udstillet på steder som IShanthiroad, Bangalore (2023), Simulacra, Beijing (2023), documenta fifteen, Kassel (2022), Frankfurter Kunstverein (2022) og Kunsthall Aarhus (2020). Derudover har han modtaget G+G Art Award Nord (2023), Aros Kunstpris (2020) og har været shortlistet til ars viva Prize for Visual Arts (2022).

23. november 2024 – 26. januar 2025

① *Free Vend*
163 × 94 × 63 cm
Kaffeautomat

② *Cabin 1*
③ *Cabin 2*

Begge værker: 210 × 120 × 80 cm
Aluminium, hængsler, beslag, LED lys
④ *Cabin 3*
210 × 120 × 80 cm
Aluminium, hængsler, beslag, gummi, skum, LED lys
Produceret i samarbejde med Victor Miklos Andersen

⑤ *Flora's Wagon of Fools*
600 × 240 × 300 cm
Walk-in helrumsfryser, afskårne tulipaner

⑥ *Perpetual Inventory (strawberry)*
⑦ *Perpetual Inventory (carrot)*
⑧ *Perpetual Inventory (corn)*
⑨ *Perpetual Inventory (pea)*
⑩ *Perpetual Inventory (apple)*
Alle værker: 80 × 60 cm
Akrylglas, museumsglas, akrylmotrikker og -bolte

①① *Water Sports*
Fire værker, hver 76 × 39 × 37 cm
Egetræ, digitalt halvtone dybtryk, akrylglas
①② *Transactions (Caffè Crema)*
①③ *Transactions (El Panal)*
①④ *Transactions (counting stock)*
①⑤ *Transactions (calculating)*
①⑥ *Transactions (The Green King)*
①⑦ *Transactions (the middleman)*
Alle værker: 85 × 68 × 20 cm
Mysoreansk intarsia træmosaik i transportkasse
Produceret i samarbejde med Dayananda Nagaraju

①⑧ *Caffè Crema*
24:55 min
Produceret i samarbejde med M.B. Pedersen
①⑨ *Medusa's Quest*
Spillemaskine 178 × 45 × 41 cm; to stole 80 × 35 cm
Cyprestræ
Produceret til Una Boccata d'Arte 2024 med støtte fra Fondazione Elpis

②⑩ *Medusa's Golden Gaze*
Spillemaskine 178 × 45 × 41 cm; to stole 80 × 35 cm
Cedertræ
Produceret til Una Boccata d'Arte 2024 med støtte fra Fondazione Elpis

②① *Et stort brød*
Keramik, 100 × 80 × 50 cm

Alle værker er fra 2024.

Caffè Crema markerer kulminationen på Andersens deltagelse i O – Overgadens etårige samarbejdsforløb INTRO, som er støttet af Louis-Hansen Fonden.

Kunstneren vil gerne takke:

Victor Miklos Andersen, Dayananda Nagaraju, M.B. Pedersen, Vivien Kämpf, Gabriele Tosi, Aske Hvitved, Oskar Fehlauer, Lauge Floris, Antonio Davanzo, Brecht Wright Gander, Maiken Stæhr, Mads Borre, Nicholas Stewens, Francesco Croci, Marco Galluzzi, Mauro Quinci, Marco Maffei, Ulrik Bebe, Judith Hopf, Florian Zeyfang, Anne Marie Ploug, Stella Marie Ramso Ploug, Mohan Wooden Arts and Crafts, Berton Transporti, Henrik Holck, Vesla Coating, Henrik Plenge Jakobsen, Christian Andersen, Bjørnstjerne Christiansen, Gustav Hooge, Eigil Bakdal Jørgensen, Lars Bredahl, Ginevra D'oria, Bruno Barsanti, Marina Nissim, teamet på O – Overgaden, Eva Miklos og Henrik Miklos Andersen.

Villiam Miklos Andersen

Caffè Crema

Core to visual artist Villiam Miklos Andersen's sculptural and relational work is queering familiar logistics and well-known tokens of (toxic) masculinity—whether transport industries, public toilets, or casinos.

For O—Overgaden, Andersen mounts the project *Caffè Crema*, a culmination of his recent years' production. Trailing Andersen's own experiences as, amongst other things, a truck driver, the exhibition borrows its title from the cheap coffee available at almost any freeway stop in central Europe, presenting, along with a multitude of objects, a real or *readymade* coffee machine.

Dwelling with the desire found in the undertows of contemporary culture—from gambling to global wholesale, pissing to parking—Andersen's objects span a series of lit-up stylized locker rooms (or are they toilets or sex cabins?), a room-sized freezer, intarsia wood mosaics showing hands at work at Rungis, the enormous wholesale market outside Paris, hand-carved, sensually curved oak urinals, and life-sized slot machines made from cypress and cedarwood, both giving off an aphrodisiac scent used in high-end perfumes for men. Formally drifting from readymades (and their quoted originals: think of Duchamp's urinal) to perfected artistic productions, the cluster of sculptural elements combines to form a colorful and captivating, grand-scale installation on a candy-striped floor, mimicking the green and yellow dividers in food markets or free trade zones.

Playing with the absurdities of late capitalism's global trade—in fact, a substantial number of the works are collaborative productions, made in countries from India to Italy—the serial accumulation of objects points to the industrial and structural urge to multiply and magnify. Moreover, it exposes the financial compulsion to box in, streamline, and control unruly organic materials in an attempt to substitute biodiversity with monoculture: from tulips to strawberries and carrots, or even bananas (also functioning as metaphors of gendered identity)—it is, in fact, *bananas*.

At the icy heart of the exhibition, in a -19°C walk-in freezer (enter at your own risk), this economical crux—boxed, systematized, and frozen organic items—becomes palpable. The amassed 3,000 tulips bring to mind perhaps the first ever unchecked financial speculation bubble and its crash: the 17th-century Dutch story of the bloated, collective desire for this flower, and the delusional trading of its bulbs, dubbed "Tulip Mania". The tale resonates in today's futures trading, and is evoked here by Andersen's display of frozen tulips, an image of the currently accelerated and omnipresent, mass distributed aesthetics and cliché of cut flowers. Adjacent are perfect examples of stylized fruits and vegetables—placed in plexiglass frames that seem to outgrow entirely, in both size and color, their central motif. This is a cold, if sexy world of the frozen and framed.

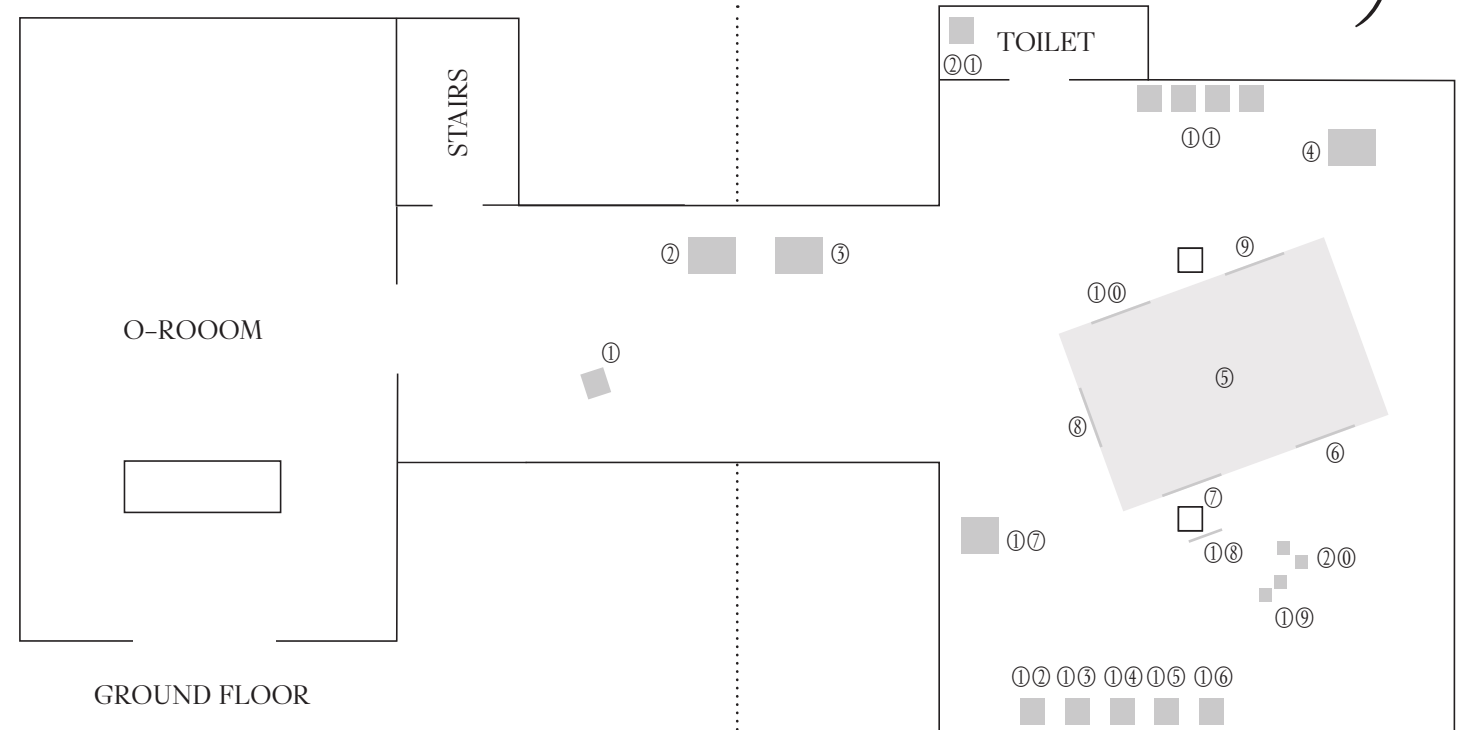
Outside, a road movie—with a jolly German "schlager" soundtrack—hovers over wooden replicas of slot machine stools (please take a seat), presenting a low-fi "making-of" documentary about the exhibition. We follow the artist, who in fact has run his own art handling company, and his friends in a Europcar. Shots of them transporting artworks from Frankfurt to Copenhagen are cross-edited with scenes of Athens' giant trading port Piraeus, the intarsia wood portrait of the artist in progress in India, and a variety of warehouses, among others.

Combining a flirtatious celebration of a workers' culture, reeking of male-dominated freight trains, and an insistent altering of its normative visual standards, Andersen's sculptural gestures tamper with the uniformity of our powerful infrastructures, exposing the violent systemic regulation of mundane actions, purchases, and movement patterns often hidden in plain sight.

Biography:

Villiam Miklos Andersen (b. 1995, DK) is a graduate of the Städelschule in Frankfurt (2021) and the Jutland Art Academy (2020), living and working between Frankfurt and Copenhagen. Andersen has recently exhibited at venues including IShanthiroad, Bengaluru (2023), Simulacra, Beijing (2025), Documenta 15, Kassel (2022), Frankfurter Kunstverein (2022), and Kunsthall Aarhus (2020). He has been awarded the G+G Art Award Nord (2025), the Aarhus Art Prize (2020), and was shortlisted for the ars viva Prize for Visual Arts (2022).

23 November 2024 – 26 January 2025

① *Free Vend*
163 × 94 × 63 cm
Coffee vending machine

② *Cabin 1*
③ *Cabin 2*
Both works: 210 × 120 × 80 cm
Aluminum, hinges, brackets,
LED light

④ *Cabin 3*
210 × 120 × 80 cm
Aluminum, hinges, brackets,
rubber, foam, LED light
Produced in collaboration with
Victor Miklos Andersen

⑤ *Flora's Wagon of Fools*
600 × 240 × 300 cm
Walk-in freezer, cut tulips

⑥ *Perpetual Inventory (strawberry)*
⑦ *Perpetual Inventory (carrot)*
⑧ *Perpetual Inventory (corn)*
⑨ *Perpetual Inventory (pea)*
⑩ *Perpetual Inventory (apple)*
All works: 80 × 60 cm
Acrylic glass, museum glass,
acrylic nuts and bolts

⑩① *Water Sports*
Four pieces, each 76 × 39 × 37 cm
Oak, intaglio-type digital halftone
print, acrylic glass

⑩② *Transactions (Caffè Crema)*
⑩③ *Transactions (El Panal)*
⑩④ *Transactions (counting stock)*
⑩⑤ *Transactions (calculating)*
⑩⑥ *Transactions (The Green King)*
⑩⑦ *Transactions (the middleman)*
All works: 85 × 68 × 20 cm
Crated Mysorean intarsia wood inlay

⑩⑧ *Caffè Crema*
24:53 min.
Produced in collaboration with
M.B. Pedersen

⑩⑨ *Medusa's Quest*
Slot machine 178 × 45 × 41 cm;
two stools 80 × 35 cm
Cypress wood
Produced for Una Boccata d'Arte 2024
with the support of Fondazione Elpis

⑩⑩ *Medusa's Golden Gaze*
Slot machine 178 × 45 × 41 cm;
two stools 80 × 35 cm
Cedarwood
Produced for Una Boccata
d'Arte 2024 with the support
of Fondazione Elpis

⑩① *Et stort brad*
Ceramics, 100 × 80 × 50 cm

All works are from 2024.

Caffè Crema marks the culmination of Andersen's participation in O—Overgaden's one-year postgraduate program, INTRO, supported generously by the Louis-Hansen Foundation.

The artist would like to thank: Victor Miklos Andersen, Dayananda Nagaraju, M.B. Pedersen, Vivien Kämpf, Gabriele Tosi, Aske Hvitved, Oskar Fehlauer, Lauge Floris, Antonio Davanzo, Brecht Wright Gander, Maiken Stæhr, Mads Borre, Nicholas Stewens, Francesco Croci, Marco Galluzzi, Mauro Quinci, Marco Maffei, Ulrik Bebe, Judith Hopf, Florian Zeyfang, Anne Marie Ploug, Stella Marie Ramsø Ploug, Mohan Wooden Arts and Crafts, Berton Transporti, Henrik Holck, Vesla Coating, Henrik Plenge Jakobsen, Christian Andersen, Bjørnstjerne Christiansen, Gustav Hooge, Eigil Bakdal Jørgensen, Lars Bredahl, Ginevra D'oria, Bruno Barsanti, Marina Nissim, the team at O—Overgaden, Eva Miklos, and Henrik Miklos Andersen.